

IV 6'
Rapsel

"OM VINTERQVÄLL."

(Gammalt och Nytt.)

Soli och Chörer

af

A. F. LINDBLAD.

CHOR. (Allegretto.)

Om vinterqväll, vid brasans sken,
En trefflig krets sig samlat re'n.
I muntert glam, i lek och sång,
Blir själ ej tung och tid ej lång.
Ty en och hvar
Nu något att berätta har;
Och diktens evigt leende mund
Bevingar hvar stund.
Så håller nordbon kärt sitt tjäll,
Der vänskap och förtrolighet bo;
Der är hans ro,
Der trifs han väl om vinterqväll.

SOLO. (Recitativ.)

Väl sommarn flytt för höstens kalla vindar,
Och nordan lagt sin hand på björkar, lönnar, lindar;
Men människan likväl, med gladt och fridfullt sinne,
Bär vären i sitt hopp och sommarn i sitt minne.

EN VÅRDAG.

CHOR. (Allegro vivace.)

Gif akt! Nu kommer vår'n!

SOLO.

Lärkan drillar upp i skyn
 Och i byn
 Uret slår.
 Blomman redor sig sin säng
 På grön äng:
 Nu är det vår!

CHOR.

Lärkan se i skyn!
 Uret slår i byn,
 Blomman bäddar säng
 På grön äng:
 Nu är det vår!

SOLO.

Hej! Märk hvad lust och fröjd
 Ner i djup och på höjd.
 Fri från is är sjön,
 Re'n står åkern grön;
 Och på kullen sig björkarne klädt i sin skrud,
 Och från berget så skallar nu vallhornets ljud.
 Men hör på
 Hur det stimmar i vatten, i säf och i strå!
 Nej se! Ur vassen flög en and
 Och på strand
 Jägarn står.
 Barnet leker utmed grind
 Friskt om kind:
 Nu är det vår.

CHOR.

Se! Der flög en and.
 Jägarn står på strand,
 Barnet se vid grind
 Friskt om kind:
 Nu är det vår!

SOLO.

Hej! Märk hvad lust och fröjd
 Ner i djup och på höjd.
 Se hur bäcken strid
 Tar i akt sin tid,
 Söker listigt sin väg mellan stenar och sand,
 Och små vågorna porla så glädtigt vid strand!
 Men hör på
 Hur det stimmar i vatten, i säf och i strå!
 Lärkan drillar upp i skyn
 Och i byn
 Uret slår
 Blomman redor sig sin säng
 På grön äng:
 Nu är det vår!

CHOR.

Lärkan se i skyn,
 Uret slår i byn, etc.

SOLO. (L'istesso tempo.)

Men då vårens stjerna strålar,
 Strålar hjertats sol också,
 Och uppå sin himmel målar
 Taffan skönare ändå.
 Alla själens strängar vakna;
 Våren ger hvar en sitt ljud.
 Bjuds dig njuta, bjuds dig sakna:
 Fröjd och sorg bär hoppets skrud.

Men den lycka, jag blott känner,
 Hon mig här till mötes går.
 Se'n i fjol vi äro vänner,
 Och vi bli det mer i år.

CHOR. (Allegro vivace.)
 Gif akt! Nu kommer vår'n!

SOLO.

Lärkan drillar upp i skyn,
 Och i byn uret slår, etc.

CHOR.

Lärkan se i skyn,
 Uret slår i byn, etc.

SOLO.

Hej! Märk hvad lust och fröjd
 Ner i djup och på höjd.
 Fri från is är sjön
 Re'n står åkern grön; etc.

CHOR.

Se! Der flög en and,
 Jägarn står på strand.
 Barnet se vid grind,
 Friskt om kind:
 Nu är det vår!

CHOR. (Larghetto.)

Fast isen täckt floder och sjöar,
 Och snö är på berg och i dalar,
 Så hägra dock ängder och öar
 Från minnets och aningens vår.
 På susande vingar dock anden
 Sig lyfter mot himmelska salar,
 Och tonernas våg emot stranden
 Af eviga lustgårdar slår.

SOLO. (Recit.)

En fiskare jag ser i båtens stäf
 Till hälften skymd af den gungande säf,

Han styr öfver solstänkta vågor sin gång
 Och sjunger dervid sin fiskaresång!

EN SOMMARMORGON.

(Andante con moto.)

Tidigt om morgon jag ilar till strand,
 Skjuter min fiskare-båt ifrån land.
 Båten, han gungar så lätt öfver sjön,
 Stadnar vid ryssjan der borta vid ön.
 Solen hon blänker så högt öfver fjärden,
 Stänker sitt guld öfver ängar och gården.
 Skynda ro på!
 I dag tör jag få
 Fiskar i näten båd' stora och små.

CHOR.

Solen hon blänker så högt öfver fjärden,
 Stänker sitt guld öfver ängar och gården.

SOLO.

Längst in i viken, der björken så hvit
 Skymtar bland tallen, den gröna — O dit!
 Dit mina tankar så villiga gå —
 Söndagen styr jag min båt dit också.
 Vassen, han ständar så grön vid de landen,
 Vågorna sjunga så ljuft vid den stranden.
 Aspen och lind
 Susa för vind:
 Flickan der bor: Nästa vår blir hon min.

CHOR.

Vassen, han ständar så grön vid de landen
 Vågorna sjunga så ljuft vid den stranden.

EN SOMMARAFTON.

(Adagio.)

Öfver skogen, öfver sjön
Du din slöja sänker
Milda skymning! och till bön
Denna stund oss skänker.

Allt är stilla, ej ett ljud
Genom rymden sväfvar.
Jorden, lik en lycklig brud,
Blott af längtan bäfvar.

Dock, hvad qual, o hjerta!
I en stund, som denna?
Är all fröjd, som menskor känna
Blott en salig smärta?

SOLO. (Recitativ.)

Men solen länge re'n mot afton lutar,
Och herden hemåt leder hjordens gång;
Än sjunger han och än i luren tutar,
Dock klingar friskt i skog hans vallhjons-sång:

CHOR. (Vivace.)

Herden leder hemåt hjordens gång
Det klingar friskt i skog hans vallhjons-sång.

SOLO.

Jag vallar så trogen, hala!
Min hjord uti skogen, hala!
Så kom då min snälla, hala!
Och ring på din skälla, hala
Och vallaregossen, han sitter på sten
Och sjunger sin visa i skogen allen, hala!

Me'n foglarne qvittra
Och strålarne glittra
Och ekorren hoppar på gren, hala!

CHOR.

Ja, hör, det klingar friskt i skog, i mark, i berg, i dal.

SOLO.

Jag vallar, så trogen, hala!
Min hjord uti skogen, hala
Små syskonen sitta, hala!
På grinden och titta, hala!
Och undra om bror ej skall komma igen;
Fast sol gått i skogen, de vänta mig än, hala!
Dock ville jag vota,
Hvad hon månde heta,
Som en gång blir vallarens vän, hala!

CHOR.

Ja hör! Det klingar friskt i skog, i mark, i berg, i dal.

SOLO.

Jag vallar, så trogen, hala!
Min hjord uti skogen, hala!
Hör! Hunden han skäller, hala!
Och vindföjeln gnäller hala!
Nu äro vi hemma, fast vägen var lång.
Och sjunga, det gör jag väl ännu en gång, hala!
Och då skall min flicka
Till punkt och till pricka
Få höra min vallare-sång, hala!

CHOR.

Ja hör! Det klingar friskt i skog, i berg, i mark, i dal.

SOLO. (Moderato.)

Det rinner strömmar många, det faller sjö ur sjö,
Och bildar stränder fagraste och speglar ö vid ö.

Det står så gråa fjellar med höga furor på,
 De säga icke många ord, dock lyssnar du ändå.
 Säg, känner du de fjellar väl,
 De stränder och de öar väl?
 De alla bilda tafian af den kära bygd,
 Som skuggade din vagga, fostrade den dygd,
 Den dygd, som framför andra blef Svenska männens dom,
 Att bära hjertat högt och stolt af ädel fattigdom.

CHOR.

Säg känner du de fjellar väl,
 De stränder och de öar väl?
 De alla bilda tafian af den kära bygd,
 Som skuggade din vagga, fostrade den dygd,

SOLO.

Den dygd, som framför andra blef Svenska männens dom,

CHOR.

Att bära hjertat högt och stolt af ädel fattigdom.

SLUT-CHOR. (Poco Allegretto.)

Och nu, god natt!
 Sof godt, god natt!
 Till afsked stunden manar.
 I qvällens spår
 Re'n natten går
 Och dagens fröjd är slut.
 Dock, evigt ung
 Är sångens kung
 Uti sitt gamla rike;
 Och ingen krans
 Så frisk som hans;
 Den håller tiden ut.
 Så må vi då
 Till fester gå,

Der himmelska drömmar
 Sig bilda och dana på tonernas strömmar!
 Ja, må vi till dikt och sång
 Här mötas nästa gång!
 Och nu god natt!
 Godnatt!